

Titel van de Bijbel

'Er is geen bijbelboek in het Oude Testament waarin het werkwoord 'komen' ontbreekt', zei dr. Henk Vreekamp ooit. En van dr. Oepke Noordmans is de uitspraak: 'De bijbel draagt geen titel. Maar als hij er een droeg, zou het deze kunnen zijn: Hij komt.'

Tekst: P.J. Vergunst

Als je beide uitspraken van deze theologen overdenkt, moet het nieuwe jaarthema van de Gereformeerde Bond wel de essentie van het christelijk geloof raken, dan moet dit thema voor de ervaren kerkganger en de trouwe bijbellezer eigenlijk weinig nieuws meer bevatten. Ik wijs er daarom direct al even op dat gekozen is voor 'Zie, Hij komt'. Dat eerste woordje, 'Zie', is blijkbaar nodig. Uit Mattheüs 13 leren we dat de zorgen van deze wereld en de verleiding van de rijkdom het Woord verstikken kunnen en onvruchtbaar maken, waardoor ons oog er niet op let dat de Heere bezig is te komen.

.....
*Naarmate de dag van Christus nadert,
wordt dienen steeds urgenter*
.....

In de Bijbel vinden we de oproep tot opmerkzaamheid vaker gekoppeld aan het komen van Christus. Met waakzaamheid heeft het te maken, met alertheid. In een visioen sprak God ooit tot de profeet Daniël over de wereldgeschiedenis, die uitloopt op het eindgericht, als God verschijnt om recht te doen, als Hij een grens stelt voor de machthebbers op de aarde. In Daniël 7 lezen we: 'En zie, er kwam met de wolken van de hemel Iemand als een Mensenzoon.' 'En zie...!'

Camera en verrekijker

'Zie' geeft naast het appèl tot waakzaamheid tevens iets van een kanteling aan, van het wegdraaien van de camera van de situatie op aarde naar omhoog, naar de hemel. Als David in Psalm 54 om recht roept, als het geweld groter is dan zijn eigen kracht, lees ik: 'Zie, God is mijn helper.' Om die reden is 'Zie' ook troostvol.

In Openbaring 1, het troostboek van de kerk, stelt Johannes zich voor als deelgenoot in de verdrukking en in het Koninkrijk en in de volharding van Jezus Christus. In de moeiten van het leven en de strijd

van het geloof wordt de camera bij Johannes een verrekijker: 'Zie, Hij komt met de wolken, en elk oog zal Hem zien.'

Kijk omhoog

Het lijkt dat in het voorbije jaar het woord 'crisis' hoge ogen gegooit heeft in de gezamenlijke gebeden in de gemeenten. Crisis, het woord doet je vandaag zonder nadere toelichting denken aan oorlog en Oekraïne, spanningen vanwege Rusland en China, klimaat en water in Afrika, evenals honger en oogsten. Soms denk je dat onze wereldwijde samenleving bezig is uit de rails te lopen. Benauwd kan het op aarde worden. Voor een christen – al zal verdrukking toenemen – is dat iets van een universele ervaring, gekoppeld aan het verlangen naar Christus' komst. In een van de cantates van Joh. S. Bach horen we al: *Komm doch, Herr Jesu: wo bleibst du so lange? Komm doch, mir wird hier auf Erden so bange.* (Kom toch, Heere Jezus, wat blijft U lang weg. Kom toch, ik word zo bang hier op aarde.)

Jezus Zelf heeft de donkerte op aarde op een zeker moment in de geschiedenis voorzien, erover gesproken én houvast geboden toen Hij de leerlingen zei: 'Kijk dan omhoog, hef uw hoofd op, omdat uw verlossing nabij is.' Dat zegt Degene aan Wie alle macht gegeven is in de hemel en op aarde. Absoluut is dat, alle macht, overal. Juist ten tijde van crises is dat bijzonder helpend, omdat een crisis geen ruimte meer laat voor gezamenlijke bezinning, vrijblijvend afweten van de weg die we gaan moeten. In een crisis doe je nog één ding: bidden om verlossing, kijken naar de Redder, letten op de uitkomst. Urgentie en nood stimuleren het verlangen naar 'Uw komst, die mijn heil volmaakt' (Ps.70).

Letten op wat God nog doen gaat, dat leerden de puriteinen ons, daar wijst ons de Bijbel op. Voor de volken van deze aarde en met name voor Israël staan er dingen te gebeuren. Ooit heb ik op deze plaats geschreven het opvallend te vinden dat er in christelijk Nederland meer debat over het ontstaan »

van de wereld is (schepping, zondeval, ook in relatie tot wetenschap) dan dat er gesprek gevoerd wordt over de tijd dat God alle dingen nieuw maken zal. Hoe zal het zijn, als de Bruidegom komt?

Verdrukking en verwachting

Laten we in de kerk niet wegstijgen van het feit dat de dag van Christus huiveringwekkend is. Op weg erheen zullen er twee lijnen naast elkaar staan: een toename van de verdrukking voor de christelijke gemeente én de verwachting van Israëls bekering, die tot overvloedige zegen voor de kerk zijn zal. Openbaring 22 leert ons dat wie vuil zijn en onrecht doen, nog vuiler worden en meer onrecht doen; tegelijk zullen wie rechtvaardig en heilig zijn, nog meer gerechtvaardigd en geheiligd worden. Prof. J. Hoek spreekt over de oordeelsdag als 'een wereldomvattend en wereldschokkend gebeuren, waar het complete heelal bij betrokken is. In het Nieuwe Testament wordt daarover in flitsen en fragmenten gesproken.'

Vanouds heeft de kerk hiervan gezongen.

*Dag van schrik die aan zal breken
als de Rechter recht zal spreken
en het kwaad op aarde wreken.*

Het dringt voor alles tot het gebed, in verootmoediging en waakzaamheid:

*Schuldig ben ik aan het kwade,
rood van schaamte om mijn daden.
God, ik smeek U, schenk genade.*

Voor de agenda

Tijdens de jaarvergadering van de Gereformeerde Bond, die DV gehouden zal worden op dinsdagmorgen en -middag 23 mei, hoopt dr. P. Veerman uit Katwijk te spreken over 'Zie, Hij komt', een lezing waarin hij dit thema vanuit het bredere verband van de Schrift belicht en het verwachtingsvolle appèl verbindt met de roeping van de gemeente tot waakzaamheid.

In aansluiting hierop volgt tijdens de regionale ambtsdragersontmoetingen op dinsdagavond 5 en 12 september een verdere doorvertaling naar het leven van ambtsdrager en gemeente.

Onberispelijk of slordig

Wat betekent dit alles voor de positie van de kerk? Zóveel dat dit in deze ene bijdrage niet benoemd kan worden – we hebben er daarom twaalf maanden voor, (tenzij Hij al gekomen is). Allereerst is de komst van de Bruidegom reden voor de bruid om heilig te leven, Hem geheel toegewijd. Een sterk motief is dit in de brieven van Paulus, onder meer in 1 Thessalonicenzen 5: 'Moge de God van de vrede Zelf u geheel en al heiligen, en mogen uw geheel oprechte geest, de ziel en het lichaam onberispelijk bewaard worden bij de komst van onze Heere Jezus Christus.' Allesomvattend is dat: geest en ziel en lichaam. Onberispelijk in heiliging, het staat tegenover een slordige

P.J. Vergunst
is hoofdredacteur
van De Waarheids-
vriend.

levenswandel, tegenover het meedeinen op het denken dat in de wereld dominant is. Zonder de vrucht van de Geest, zonder een heilig leven, zullen we God niet zien.

Sterk raakt dit aan de roeping van elke ambtsdrager, die met Paulus verlangen zal om de gemeente als een reine maagd aan Christus voor te stellen. Het is een verlangen dat een christenouder voor zijn of haar kinderen herkennen mag.

Waken

Heilig leven is sterk verbonden met waken. In Mattheüs 25 onderwijst Jezus ons dat als de Bruidegom komt, als het Koninkrijk der hemelen in de voleinding van de wereld definitief doorbreekt, het waken óf slapen is, een deur die opengaat of gesloten blijft. Ieder mens weet dat als je vermoeid bent en de donkerte om je heen is, het moeite kost de ogen open te houden. Waken is daarom geestelijke strijd, volharding om ooit te delen in de vreugde van de bruiloft. 'Wees waakzaam, u weet de dag en het uur niet waarop de Zoon des mensen komen zal.'

*Wie waakt er als een trouwe knecht,
zijn Meester toegedaan,
dat als de Heer komt om Zijn recht
hij voor Hem kan bestaan?*

Dienen en getuigen

Isaac da Costa deed elke morgen het gordijn open om te kijken of Jezus terugkwam op de wolken. Dat verwachtende leven mag gepaard gaan met werken en dienen. Naarmate de dag van Christus nadert, lijkt het dienen steeds urgenter. Als eenzaamheid toeneemt, als de vluchteling zich in ons midden bevindt, als gebrokenheid in relaties groot is, als ons land een relatief hoog aantal zelfdodingen in gevangnissen kent..., dan realiseren we ons temeer de woorden uit Mattheüs 25: 'Voor zover u dit (de hongerige voeden, de naakte kleden, de vreemdeling gastvrij ontvangen) voor een van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan.'

Heilig leven, het is tegelijk missionair. Want liefhebben 'met de daad en in waarheid' (1 Joh.3:18) wordt gezien. De liefde van Christus dringt Paulus tot het openbaar maken van de waarheid.

Teruggeworpen op de Zoon

Tot slot, moet ik als christen nu waken, bidden, dienen, evangeliseren, volharden en mezelf oefenen in heiligheid? Als je dat denkt, luister dan mee naar woorden van dr. A. Noordegraaf uit de interviewbundel *Dienst van mensen*: 'Als de Zoon des mensen op aarde komt... over die tekst van Lukas heb ik eens gepreikt. Ik legde het accent op het feit dat dit geen speculatief moment is, maar een waarschuwingssein. Het werpt ons terug op de Zoon des mensen zelf, die zegt: Ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet bezwijke.' ■